

(2) Еколошки значајна подручја Европске уније из члана 25. овог закона дијелови су Европске еколошке мреже Натура 2000.

(3) Међународна еколошки значајна подручја из става 2. овог члана утврдиће се до дана приступа Босне и Херцеговине Европској унији.

Члан 101.

(1) Надлежни орган ће у року од шест мјесеци од ступања на снагу овог закона, а по претходно прибављеном мишљењу Завода, ускладити акте о проглашењу заштићеног подручја који су донесени у складу са Законом о заштити природе ("Службени гласник Републике Српске", бр. 50/02, 34/08 и 59/08), са одредбом члана 46. овог закона.

(2) Правна лица која управљају шумама, дивљачи и водама дужна су да ускладе шумске, ловне, риболовне и водопривредне основе са одредбама овог закона приликом њихове обнове или прве ревизије.

(3) Правна лица која управљају заштићеним подручјем дужна су да планове управљања заштићеним подручјем ускладе са одредбама овог закона у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

(4) Власници стубова и техничких компонената изграђених прије ступања на снагу овог закона који у великој мјери угрожавају птице и слијепе мишеве предузеће у року од пет година од дана ступања на снагу овог закона мјере заштите од струјног удара, у складу са чланом 33. овог закона.

(5) Управљачи заштићених подручја дужни су да ускладе управљање заштићеним подручјем са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 102.

Поступци покренути према одредбама Закона о заштити природе ("Службени гласник Републике Српске", бр. 50/02, 34/08 и 59/08) до ступања на снагу овог закона довршиће се према одредбама тог закона.

Члан 103.

До доношења подзаконских аката из члана 99. овог закона примјењиваће се подзаконски акти донесени на основу Закона о заштити природе ("Службени гласник Републике Српске", бр. 50/02, 34/08 и 59/08), уколико нису у супротности са овим законом.

Члан 104.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о заштити природе ("Службени гласник Републике Српске", бр. 50/02, 34/08 и 59/08).

Члан 105.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-270/14
27. фебруара 2014. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

308

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РЕВИЗИЈИ ЈАВНОГ СЕКТОРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о ревизији јавног сектора Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет трећој сједници, одржаној 27. фебруара 2014. године, а Вијеће народа 10. марта 2014. године констатовало да усвојеним

Законом о измјенама и допунама Закона о ревизији јавног сектора Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1229/14
12. марта 2014. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РЕВИЗИЈИ ЈАВНОГ СЕКТОРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о ревизији јавног сектора Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 98/05) у члану 1. послије ријечи: "регулишу се" додају се ријечи: "правни статус" и запета, а послије ријечи "овлађења" додаје се запета и ријечи: "сертификација ревизора јавног сектора".

Члан 2.

У члану 2. у тачки 2. ријечи: "главна институција за ревизију" замјењује се ријечима: "врховна ревизорска институција".

У тачки 12. ријеч: "главних" замјењује се ријечу: "врховних".

У тачки 13. послије ријечи: "INTOSAI" ријечи: "Ови стандарди имају сљедеће основне елементе: Лимска декларација о ревизорским смјерницама и правилима (принципи независности), Ревизиони стандарди (принципи ревизионог рада) и Етички кодекс (вриједности и принципи ревизора);" бришу се.

Члан 3.

У члану 3. у ставу 1. ријечи: "ће бити" замјењују се ријечу: "је".

Члан 4.

Члан 5. мијења се и гласи:

(1) Главна служба за ревизију јавног сектора Републике Српске основана Законом о ревизији јавног сектора Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/99, 39/03 и 115/04) наставља да ради под истим називом у складу са овим законом.

(2) Главна служба за ревизију има статус правног лица које се уписује у судски регистар код надлежног регистрационог суда.

(3) Сједиште Главне службе за ревизију је у Бањој Луци. Главна служба за ревизију може одлучити да формира регионалне канцеларије где је то функционално примјерено и економски оправдано.

(4) Главну службу за ревизију сачинјавају: главни ревизор, замјеник главног ревизора, ревизори, административни и други радници.

(5) Главна служба за ревизију има свој печат и симбол."

Члан 5.

У члану 9. у ставу 1. у тачки а) ријечи: "диплому економског факултета" замјењују се ријечима: "звање дипломирани економиста са стечених 240 ECTS бодова".

У ставу 2. ријечи: "и стандардима Републике Српске" бришу се.

Члан 6.

Члан 10. став 7. мијења се и гласи:

"(7) Акт о именовању и разрјешењу главног ревизора и замјеника главног ревизора објављује се у 'Службеном гласнику Републике Српске'."

Члан 7.

Члан 12. мијења се и гласи:

"У случају указане потребе, Главна служба за ревизију може по уговору ангажовати стручно лице као вањског са-

радника, које је дужно да примјењује стандарде и правила Главне службе за ревизију.”.

Члан 8.

У члану 15. у ставу 1. запета и ријечи: “стандарде Републике Српске” бришу се.

У ставу 3. испред ријечи: “контроле квалитета” додаје се ријеч: “интерне”.

У ставу 4. ријечи: “сваке четири године вршиће се” замјењују се ријечима: “може се извршити”.

Члан 9.

У члану 16. у ставу 1. у тачки б) испред ријечи: “Предсједника” додаје се ријеч: “Службе”.

У тачки в) ријеч: “Владе” замјењује се ријечима: “Генералног секретаријата Владе Републике Српске”.

Из тачке в) додаје се нова тачка г), која гласи:

“г) Вијеће народа Републике Српске”.

Досадашње т. г) и д) постају т. д) и ђ).

Став 3. мијења се и гласи:

“(3) Главна служба за ревизију овлашћена је за ревизију јавних установа, јавних и других предузећа у којима Република има директни или ииндиректни власнички удио.”.

Члан 10.

Назив члана и члан 18. мијењају се и гласе:

“Финансијска ревизија (ревизија финансијских извјештаја и ревизија усклађености)

Члан 18.

(1) Приликом обављања ревизије Главна служба за ревизију ће у складу са усвојеним ревизорским стандардима утврдити да ли ревидирани финансијски извјештаји исти-нито и објективно, у свим материјално значајним аспектима приказују финансијско стање имовине и извора, усlijешност пословања, новчане токове и извршење буџета, у складу са прописаним оквиром финансијског извјештавања.

(2) Главна служба за ревизију ће проценити да ли се примјењују прописи, да ли се средства користе за одговарајуће намјене и оцјенити финансијско управљање, функције интерне ревизије и система интерне контроле.

(3) Главна служба за ревизију ће спровести претходну ревизију у току фискалне године, укључујући праћење примјене препорука из претходних ревизија и анализу мјера предузетих на основу тих препорука.

(4) Главна служба за ревизију сваке године обавезно спроводи финансијску ревизију код Народне скупштине Републике Српске, Вијећа народа Републике Српске, Службе Предсједника Републике Српске, Генералног секретаријата Владе Републике Српске и министарства, Пореске управе Републике Српске, Фонда пензијског и инвалидског осигурања Републике Српске, Фонда здравственог осигурања Републике Српске, Јавног фонда за дјечију заштиту Републике Српске и Јавне установе Завод за запошљавање Републике Српске.

(5) Главна служба за ревизију дужна је да сваке године одреди адекватан број јединица локалне самоуправе и јавних предузећа која ће бити предмет ревизије за дату годину.

(6) Главна служба за ревизију ће сваке године обавити ревизију и дати мишљење о Консолидованом годишњем финансијском извјештају за кориснике буџета Републике Српске. Главна служба за ревизију ће годишње поднijети извјештај о извршеној ревизији, у складу са чланом 21. овог закона.

(7) Осим институција из става 4. овог члана, Главна служба за ревизију ће извршити финансијске ревизије и других институција и субјеката из члана 16. овог закона, у складу са годишњим планом ревизије.

(8) Участалост финансијских ревизија код институција и других субјеката из ст. 5. и 7. овог члана, Главна служба одређује на основу одредби овог закона, пројење ризика,

финансијског значаја субјекта ревизије, резултата претходне ревизије, прикупљених информација о пословању субјекта ревизије, те пројење реалних капацитета за спровођење таквих ревизија у току једне фискалне године.

(9) Све ревизије из става 8. овог члана обухваћене су редовним годишњим планом финансијских ревизија.”.

Члан 11.

Члан 19. мијења се и гласи:

“(1) Главна служба за ревизију, у складу са овим законом и стандардима ревизије за јавни сектор, спроводи ревизију учинка, а на основу надлежности из члана 13. овог закона.

(2) Ревизија учинка је активност Главне службе за ревизију која подразумијева испитивање активности, програма и пројеката у надлежности Владе Републике Српске и институција јавног сектора у погледу економичности, ефикасности и ефективности.

(3) Резултате ревизије учинка Главна служба за ревизију презентује посредством коначног извјештаја о спроведеној ревизији учинка.

(4) Влада и ревидиране институције обавезни су да у року од 60 дана од дана пријема коначног извјештаја о спроведеној ревизији учинка сачине Акциони план за спровођење препорука ревизије учинка и да га доставе Главној служби за ревизију и надлежном скupštinskom одбору ради праћења спровођења датих препорука.”.

Члан 12.

У члану 21. став 5. мијења се и гласи:

“(5) Приликом извјештавања о ревизији учинка, у складу са чланом 19. овог закона, и посебних ревизија из члана 23. овог закона, Главна служба за ревизију дужна је да припреми и достави извјештај ревидираним институцијама надлежном скupštinskom одбору, Предсједнику Републике, Влади, Министарству финансија и другим заинтересованим институцијама, најкасније у року од 30 дана након завршетка ревизије.”.

Члан 13.

Члан 24. мијења се и гласи:

“(1) Главна служба за ревизију дужна је да органима за спровођење закона, на њихов захтјев, достави копију било којавој објављеног ревизорског извјештаја или неког његовог дијела, као и копију било ког документа прибављеног током спровођења процеса ревизије.

(2) У случају изражавања негативног ревизорског мишљења о спроведеној финансијској ревизији, копија дијела ревизорског извјештаја означеног називом ’Извјештај главног ревизора’ обавезно се доставља Главном републичком тужиоцу Републике Српске.

(3) Сва друга правила и процедуре комуникације изменећу Главне службе за ревизију и органа за спровођење закона, као и права и обавезе страна учесница у тој комуникацији, утврђују се у форми протокола/споразума/меморандума или неког другог одговарајућег документа потписаног између тих страна.”.

Члан 14.

У члану 26. ст. 3. и 4. мијењају се и гласе:

“(3) Надлежни скupštinski odbor може да изврши преглед и оцјену Годишњег извјештаја о активностима Главне службе за ревизију, о чему се извјештај подноси Народној скupštini Републике Српске.

(4) Одлуку о прегледу и оцјени Годишњег извјештаја о активностима Главне службе за ревизију доноси Народна скupština Републике Српске.”.

Члан 15.

У члану 30. у ставу 1. тачка в) мијења се и гласи:

“в) неће обављати друге активности које могу да утичу на независност, непристрасност и јавни углед ревизора, као

и независни и професионални статус и јавни углед Главне службе за ревизију.”.

Члан 16.

У члану 35. став 3. мијења се и гласи:

“(3) Поступак за утврђивање дисциплинске одговорности уређује се Правилником о дисциплинском поступку, који доноси главни ревизор.”.

Члан 17.

У члану 36. тачка в) мијења се и гласи:

“в) испуњавање услова за пензионисање;”.

Члан 18.

Послије члана 38. додаје се нови члан 38а, који гласи:

“Сертификација ревизора јавног сектора

Члан 38а.

(1) Сертификација за звање ревизор јавног сектора спроводи се у складу са Правилником о сертификацији ревизора јавног сектора и Програмом професионалне обуке за стицање звања ревизора јавног сектора.

(2) Правилником из става 1. овог члана прописују се општи и посебни услови за стицање звања ревизор јавног сектора.

(3) Програмом из става 1. овог члана прописују се садржај и начин извођења инструктивне наставе која се реализује прије сертификације, који обавезно обухвата општи дио и посебне дијелове за финансијску ревизију (ревизију финансијских извјештаја и ревизију усклађености) и ревизију учника.

(4) Спровођење програма из става 1. овог члана може вршити домаћа или међународна организација или институција, дјелимично или у потпуности, која има адекватан ниво професионалне оспособљености, компетентности и кредитабилности у предметној области.

(5) Сертификацију за звање ревизор јавног сектора спроводи седмочлана комисија коју именује главни ревизор.

(6) Комисију из става 5. овог члана чине главни ревизор, у функцији предсједника и шест чланова са потребним професионалним и стручним знањима и вјештинама.

(7) По једног члана комисије из става 5. овог члана предлажу надлежни скупштински одбор, Министарство правде Републике Српске, Министарство финансија Републике Српске и професионално тијело у Републици Српској, утврђено у складу са Законом о рачуноводству и ревизији Републике Српске.

(8) Лицу које испуни услове за звање ревизор јавног сектора издаје се сертификат који се уписује у Јавни регистар звања, који Главна служба за ревизију води, ажурира и објављује путем своје веб-странице.

(9) У року од шест мјесеци од ступања на снагу овог закона, главни ревизор ће донијети правилник и програм из става 1. овог члана.”.

Члан 19.

У члану 39. у ставу 2. ријеч: “Канцеларија” замјењује се ријечима: “Главна служба”.

Члан 20.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01- 277/14
27. фебруара 2014. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

309

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДЕВИЗНОМ ПОСЛОВАЊУ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о девизном пословању, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет трећој сједници, одржаној 27. фебруара 2014. године, а Вијеће народа 10. марта 2014. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о девизном пословању није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1230/14
12. марта 2014. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДЕВИЗНОМ ПОСЛОВАЊУ

Члан 1.

У Закону о девизном пословању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 96/03, 123/06 и 92/09) у члану 2. тачка 11. подтачка 2. ријечи: “става 1. овог члана” замјењују се ријечима: “подтачке 1. ове тачке”.

У тачки 15. у подтачки 2) послије ријечи: “промет” брише се тачка, додају запета и нова подтачка 3, која гласи:

“3) депозитним послом, у смислу овог закона, не сматрају се средства резидената која се воде код стране институције електронског новца ради плаћања, односно наплате по основу електронске купопродаје робе и услуга.”.

Члан 2.

У члану 4. у ставу 2. у тачки 7) ријечи: “став 3.” замјењују се ријечима: “ст. 3. и 9.”.

Члан 3.

Члан 7. мијења се и гласи:

“Плаћање, наплаћивање и пренос по текућим и капиталним пословима између резидената и нерезидената врши се преко овлашћене банке, у складу са овим законом.

Овлашћена банка не може извршити налог за плаћање, односно пренос иностранству ако такво плаћање, односно пренос није дозвољен овим законом.

Плаћање, наплаћивање и пренос по текућим пословима између резидената и нерезидената пребијањем дуговања и потраживања, уступањем потраживања, преузимањем дуга или другим облицима плаћања врши се слободно, у складу са овим законом.

Послови из става 3. овог члана могу се вршити само на основу уговора у писаној форми закљученог у складу са одредбама прописа којим се уређују облигациони односи.

Уговор из става 4. овог члана обавезно садржи идентификационе податке о уговорним странама, податке о основу по којем су настала потраживања и дуговања која су предмет уговора, укључујући и податке о дужнику, односно повјериоцу, као и податке о валути и износу потраживања и дуговања која су предмет уговора.

Резидент чији су рачуни блокирани по основу налога за принудну наплату не може закључивати уговоре из става 4. овог члана, нити може измиривати новчане обавезе на начин из става 3. овог члана, осим ако другим законом није другачије утврђено.

Платним картицама не може се вршити плаћање по капиталним пословима.

Резидент не може извршити плаћање или издати налог за плаћање према иностранству на основу симулираног уговора или друге невјеродостојне документације, односно закључити уговор у којем није наведена стварна вриједност.